

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Pf.20.353/2024/6-II.

A felperes:

felperes neve.

felperes címe.

A felperes képviselője:

Rátz Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Rátz Gyula ügyvéd)

felperesi képviselő címe.

Az alperes:

alperes neve

alperes címe

Az alperes képviselője:

Szür Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szür Zoltán ügyvéd)

alperesi képviselő címe

A per tárgya: szomszédos jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 7.P.20.325/2023/15.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperesnek a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 82/B. § (1) bekezdés b) pontjában biztosított jogát azáltal, hogy a felperes hozzájárulása nélkül a www.sajtokiadvany.neve.hu sajtókiadványt 2021. október 1. és 2023. május 15. közötti időszakban elektronikus úton többszörözte abból a célból, hogy vezeték útján, vagy bármely más eszközzel vagy módon úgy tegye a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg.

[2] Kérte annak megállapítását is, hogy az alperes megsértette a felperes Szt. 82/B. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított jogát azáltal, hogy a felperes hozzájárulása nélkül a www.sajtokiadvany.neve.hu sajtókiadványt 2021. október 1. és 2023. május 15. közötti időszakban a felperes hozzájárulása nélkül, vezeték útján vagy bármely más eszközzel vagy módon úgy tette a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

[3] A felperes keresetében érvényesített jogként a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról szóló az Európai Parlament és Tanács (EU) 2019/790 irányelv (CDSM irányelv) 15. cikkét a magyar jogba átültető Szt. 82/B. § (1) bekezdés a) és b) pontjára hivatkozott.

[4] Keresete ténybeli alapjaként előadta, hogy az alperes a keresőmotor szolgáltatást nyújtotta. Ennek során az általa megjelölt időszakban a felperes hozzájárulása nélkül a felperes jogvédett sajtókiadványaiból rövid összefoglalókat jelentetett meg a keresési találatokban. Érvelése szerint a hiperhivatkozás, és a cikk címe jogszerűen megjeleníthető, az alperes keresőmotorja a keresési találatokban azonban olyan előnézeti tartalmakat is megjelenít, amelyek a felperesi cikkeknek vagy a leglényegesebb részét, vagy az úgynevezett csattanóját emelik ki, ezek ismeretében pedig az alperesi keresőmotort használó személyeknél felmerül, hogy a keresési találat elolvasását követően már nem kívánják felkeresni a felperes honlapját a teljes cikk elolvasása érdekében. Az alperes keresési találatai tehát olyan részleteket tartalmaznak a cikkekből, amelyek tartalmukat, terjedelmüket tekintve túlmutatnak az Szt. 82/C. § b) pontja szerinti kivételszabályon. Ennek alátámasztására előnézeti tartalmakat és cikkeket csatolt.

[5] Előadta továbbá, hogy az alperes a hozzájárulása nélkül a jogvédett sajtókiadványát elektronikusan többszörözte (lemásolta és utána indexelte) abból a célból, hogy a tartalmakat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegye az általa megjelölt időszakban a keresési találataiban. Érvelése szerint a keresési találatban való megjelenést lehetővé tevő indexelés során az alperes a felperesi sajtókiadvány tartalmát elektronikus úton abból a célból többszörözi, hogy azt később vezeték útján, vagy bármely más eszközzel vagy módon a

nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegye úgy, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg.

[6] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a felperes sajtókiadványaihoz hasonló, ingyenesen elérhető weboldalakból készített előnézetek megjelenése a keresőmotorban nem minősül a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tételnek az Szjt. 26. § (8) bekezdése szerint. Az alperes által a keresési találatok között megjelenített előnézetek továbbá nem haladják meg az Szjt. 82/C. § b) pontja szerinti kivételt. Az Szjt. 82/B. § (1) bekezdés b) pontja által biztosított többszörözés joga járulékos jellegű, és nem alkalmazandó akkor, amikor egyáltalán nem történik a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tétel. Ha a felperes weblapjának indexelése többszörözésnek is minősülne, arra vonatkozik az időleges többszörözési cselekmények (Szjt. 35. § (6) bekezdés), és a szöveg- és adatbányászat (Szjt. 35/A. § (1) bekezdés) kivételszabálya. Hivatkozott arra is, hogy a felperes a piaci szabványnak tekinthető robot exclusion protokollal (továbbiakban: robot kizárási protokoll) és egyéb keresőmotor optimalizációs eszközökkel arra utasította az alperest, hogy felhasználja a weblap tartalmait, ez az Szjt. 82/B. § szerinti hozzájárulásnak is minősül.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[8] Tényként állapította meg, hogy a felperes 2021. október 1 napja óta a www.sajtókiadvany.neve.hu sajtókiadvány kiadója, az alperes információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó jogi személy, a keresőmotor nevű keresőmotor üzemeltetője. A keresőmotor keresőmotor működésének a lényege, hogy a felhasználók az interneten kereséseket végezhetnek, az általuk megadott keresési kifejezésekhez kapcsolódó internetes tartalmakat a keresőmotor számukra listázza (találati lista). A keresési találatban az internetes sajtókiadványok és egyéb internetes tartalmak egyaránt megjelenhetnek. A keresési találat tartalmazza a hiperhivatkozást, valamint a keresési találattal érintett tartalom sajtókiadvány esetén a sajtócikk egyes szavait vagy nagyon rövid részleteit.

[9] A keresési találat gyors megjelenítése azért lehetséges, mert az alperes úgynevezett keresőrobotja előzőleg a keresési találatban megjelenő oldalakat és tartalmakat feltérképezte és indexelte. A feltérképezés célja annak kiderítése, hogy az oldal mit tartalmaz. A feltérképezés során a letöltést végző alperesi robot program neve programnév, ami algoritmikus folyamatot használ annak meghatározására, hogy mely webhelyeken, milyen gyakran és hány oldalt kell lekérni. A programnév az éppen megtalált oldalt abban az esetben térképezi fel, amennyiben a webhely tulajdonosa a robot kizárási protokoll beállítások révén ezt lehetővé tette.

[10] Az adott oldal feltérképezése után az indexelés folyamata következik, amelynek keretében az alperesi keresőprogram megpróbálja „megérteni”, hogy miről szól az adott oldal. Ez a folyamat a szöveges tartalom, a kulcsfontosságú tartalmi címkék és attribútumok, képek, videók és egyébek feldolgozását és elemzését jelenti. Az így összegyűjtött információk egy több ezer számítógépen tárolt nagy adatbázisban (indexben) kerülhetnek tárolásra, azonban nem minden feldolgozott oldalt indexelnek. Az adott tartalom indexelése elmarad abban az esetben, ha a webhely tulajdonosa a webhely meta címkéinek a beállítása során megtiltotta az indexelést.

[11] Megállapította az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes internetes sajtókiadványa tartalmait, egyes aloldalait a peresített időszakban az alperes keresőrobotja feltérképezte és a felperesi internetes sajtókiadvány oldalait indexelte, az alperes által működtetett kereső

szoftver felhasználói számára a felperes által létrehozott tartalmakat a keresési találatok között megjelentette, és ennek érdekében a felperesi sajtókiadványnak legalább egyes részeit, illetőleg az arra utaló információt az indexben eltárolta.

[12] A felperes az internetes sajtókiadványát megjelentető honlapon a robot kizárási protokollt és a meta címkéket úgy állította be, hogy az alperes keresőrobotja a felperesi honlapot feltérképezhesse és az alperesi keresőprogram a felperesi honlapon lévő tartalmat indexelhesse.

[13] Az elsőfokú bíróság a fenti tényállás alapján a döntését az Szjt. 35. § (6) bekezdésére, a 82/A. § (1) bekezdésére, a 82/B. § (1) bekezdés a), b) pontjaira, valamint a 82/C. § b) pontjára alapította.

[14] Megállapította, hogy az alperes az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (Ektv.) 2. § 20. pont szerinti szolgáltató, a felperes kiadásában megjelenő weblap pedig sajtókiadványként az Szjt. 82/A., 82/B. és 82/C. § szerinti szomszédos jogi védelem alá esik.

[15] Megállapította azt is, hogy az alperesnek az a tevékenysége, hogy a felperesi jogvédett tartalmat az alperes a keresési találatok között megjeleníti, a nyilvánosság számára történő közzétételnek minősül. Nem fogadta el az alperes azon érvelését sem, amely szerint az indexelés folyamata az Szjt. szöveg- és adatbányászatként szabad felhasználás hatálya alá esne, mert a szöveg- és adatbányászat csupán olyan automatizált analitikai módszer lehet, amely információk feltárása céljából digitális formában lévő szövegeket és adatokat elemez. Az indexelés során a felperes keresetlevélhez csatolt, a folyamatról szóló alperes által kiadott tájékoztató alapján az adatok elemzésén túl azok letöltése is megtörténik és sor kerül ezen adatok és a weboldala vonatkozó információk rendszerként, több ezer számítógépen kialakított nagy adatbázisban (indexben) történő tárolásukra. Az indexelés során tehát a felperesi jogvédett tartalom egyes részei, illetve adatai valamilyen formában az index részévé válnak.

[16] Kiemelte, hogy az adatok és a felperesi weblapra utaló információk nem jelentik azt, hogy a jogvédett tartalom egészéről a véglegesség igényével teljes másolat készül. Megítélése szerint ezért az indexelés az Szjt. 35. § (6) bekezdés a) pont szerinti szabad felhasználásnak feleltethető meg. Utalt arra is, hogy az indexelés elvégzését a felperes a meta címkék beállításával lehetővé tette. Ez egyben a felhasználáshoz való ráutaló magatartással való hozzájárulás is.

[17] A nyilvánossághoz közvetítéssel elkövetett jogsértés megállapítása iránti igénytel összefüggően rögzítette, hogy a keresési találatnak a hiperhivatkozást tartalmazó része a felperes jogait nem vitásan nem sértette. A felperes nem kifogásolta továbbá azt sem, hogy az alperes keresési találata a felperesi sajtócikk címét is tartalmazta.

[18] Abból indult ki, hogy a felperesi jogvédett tartalom megjelenítése a keresési találatban az Szjt. 82/C. § b) pontja szerint akkor jogszerű, ha legfeljebb a jogvédett tartalomnak csak egyes szavait vagy nagyon rövid részleteit tartalmazza. Ezek a részletek csak és kizárólag olyan terjedelmű részletek lehetnek, amely nem helyettesíti magát az újságcikket, vagy nem teszi szükségtelemmé magának az újságcikknek az elolvasását. Idézte a CDSM irányelv 58. preambulumban bekezdését, amely szerint egyes szavak vagy nagyon rövid részletek szolgáltatók általi felhasználása nem feltétlenül ássa alá a kiadónak a tartalom előállításánál eszközölt beruházásait. Az elsőfokú bíróság értékelése szerint a CDSM irányelv alapvetően az észszerűség és célszerűség mentén, az érdekegyensúly megteremtésével kívánta a perbelihez hasonló jogviszonyokat szabályozni. Utalt arra, hogy az Szjt. 82/C. §-t a CDSM irányelv előző preambulumban bekezdéséből kiolvasható célokkal és

jelentéssel összhangban kell értelmezni, amely megfelel az Alaptörvény 28. cikke szerinti józan észnek, közjónak, valamint erkölcsös és gazdaságos célnak megfelelő értelmezés követelményének is.

[19] Az F/12. sorszám alatt csatolt cikkekre vonatkozó keresési találatot elemezve azt állapította meg, hogy a cikk maga nagyságrendileg 995 karakterből, a keresési találatban a cikkből kiszedett érdemi rész (snippet) szóközök nélkül 121 karakterből áll és a keresési találatban írtakon felül tartalmaz további információkat. A felperesnek a 11. sorszám alatti előkészítő iratához mellékelte további szemléltető példák és cikkek tekintetében azt állapította meg, hogy ezeknél is a terjedelem és információ aránya az F/12. sorszám alatti keresési találatnál tapasztaltakhoz hasonló. Mindebből arra következtetett, hogy a jogvédett tartalomról a keresési találatban megjelenő információ csupán töredék, az egyáltalán nem a cikk egyedüli, lényeges információja vagy csattanója. A cikk maga a keresési találaton felül a témában érdeklődő olvasó számára még további számos érdemi információt tartalmaz, amely a keresési találatból nem, hanem csak a cikkből, a cikk elolvasása révén válik a felhasználó számára elérhetővé.

[20] Az előzőekre tekintettel azt állapította meg, hogy a keresési találat tartalma az Szjt. 82/C. § b) pontja szerinti korláton belül marad, és a felperesi jogvédett tartalom ilyen nagyon rövid részének a felhasználása semmilyen módon nem sérti a felperes érdekeit.

[21] Utalt arra is, hogy a felperes maga állította be, úgy a weblapját, hogy az F/12. sorszám alatti mellékletben szereplő keresési találat a cikkből az ott látható információkat tartalmazza. Megjegyezte, hogy a felhasználási szerződés az Szjt. 45. § (1) bekezdése alapján csak írásbeli formában érvényes, azonban az Szjt. 82/B. § (1) bekezdés szerinti hozzájárulás ráutaló magatartással is megadható. A felperes azzal, hogy a robot kizárási protokollal és meta címkék beállításával lehetővé tette az alperesnek, hogy weblapját minél hatékonyabban feltérképezze, indexelje és a találati listában megjelenítse, az Szjt. 82/B. § (1) bekezdés a) és b) pontjában írt felhasználásokhoz ráutaló magatartással hozzájárult. A perben nem volt jelentősége annak, hogy a hozzájárulást ellenérték nélkül vagy ellenérték fejében adta meg, mert a felperesnek kizárólag megállapítás iránti igénye volt. Okfejtése szerint a jelen perbeli igényérvényesítéssel ellentétes és a Ptk. 1:3. § (2) bekezdése szerinti jóhiszeműség és tisztesség alapelveibe ütköző a felperesnek az a korábbi magatartása, hogy a weblapot az előzőeknek megfelelően állította be.

[22] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása és az alperessel szemben a kereseti kérelmének megfelelő jogsértés bírósági megállapítása iránt.

[23] Az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását annyiban kérte pontosítani, hogy a [3] bekezdésben a keresési találat helyesen a sajtócikknek a szöveges előnézetét, illetve indexképét vagy videó előnézetét tartalmazza. Az elsőfokú bíróságnak az egyes szavakról vagy nagyon rövid részletekről szóló megállapításai nem a tényállásra, hanem a jogi értékelése tartoznak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az egyekben helyesen megállapított tényállásból téves következtetéseket vont le.

[24] Hivatkozott arra, hogy az általa csatolt keresési találatok nem egyes szavak vagy nagyon rövid részletek megjelenését igazolták, mert a keresési találatok a cikk címén felül rendszerint a cikkek teljes vagy majdnem teljes leadjét vagy összefoglalóját is tartalmazták. Iratellenes és megalapozatlan az az ítéleti megállapítás is, hogy a keresési találatokban megjelenő információ csupán töredék, illetve hogy a cikk egyedüli lényeges információja jelent meg a szöveges előnézetekben, ugyanis ezekben a bemutatott rövid cikkekben pont a

szöveges előnézetek által átvett leadek és összefoglalók voltak az egyedüli lényeges információk. Ezek alperes általi ingyenes felhasználása nyilvánvalóan sérti a felperes érdekeit. Az F/14. sorszámú mellékletként csatolt iratokból látható az is, hogy a keresőmotor keresőmotorban megjelenített keresési találatokban – címmel együtt – a jogvédett sajtó kiadványban publikált cikk egyharmada is megjelent.

[25] Okfejtése szerint az alperes által állított előnézeti funkció betöltésére bőven elegendő lenne az adott cikk címének a felhasználása is, hiszen egy cikk írója a címet úgy fogalmazza meg, hogy felhívja az olvasó figyelmét és meghozza a kedvet a cikk elolvasásához. Álláspontja szerint az új Szjt. 82/A.–C. §-aival a jogalkotónak az volt a célja, hogy a cikk címét meghaladó mértékű felhasználás esetére a szolgáltató (vagyis az alperes) díjfizetési kötelezettségét világossá tegye, ezt a jogalkotói célt figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság az Szjt. 82/C. § b) pontjának jogszabálysértő értelmezésével.

[26] Az elsőfokú bíróság következtetésével szemben az indexelés nem minősül szabad felhasználásnak, ugyanis az indexelés nem időleges többszörözés, ráadásul az index olyan big data, amely önálló gazdasági jelentőséggel is bír. Érvelése szerint, ha az indexelés szabad felhasználás volna, akkor az Szjt. 82/B. § (1) bekezdés b) pontja valójában semmilyen jogvédelmet nem biztosítana, üres jogszabályi rendelkezés lenne.

[27] A robot kizárási protokoll és/vagy a meta címkék használata nem jelenti azt, hogy a felperes hozzájárult volna a jogvédett sajtókiadvány jogellenes felhasználásához, a felperes a robot kizárási protokollal ehhez nem járult hozzá, különösen nem az ingyenes felhasználáshoz.

[28] Az elsőfokú bíróság jogsértően mellőzte az Szjt. 45. § (1) bekezdését, mivel tévesen állapította meg, hogy nincs szükség írásbeli hozzájárulásra a felhasználáshoz. Jogszabálysértő az a következtetése is, hogy a hozzájárulás történhet ellenérték kikötése nélkül. Az Szjt. 82/B. § (2) bekezdése elvi éllel rögzíti a kiadó díjazásához való jogát, az Szjt. 16. § (4) bekezdése alapján az ingyenes felhasználás legfeljebb akkor lehetett volna jogszerű, ha a felperes az Szjt. 82/B. § (2) bekezdése szerinti díjazásról kifejezett nyilatkozattal lemondott volna. Okfejtése szerint az alperes is tisztában van azzal, hogy felhasználási szerződéseket kell kötnie. Idézte az ENP. szerződésekkel kapcsolatban az alperes honlapján szereplő leírást, valamint az alperesi nyilatkozatot a nagy számú szerződéskötésről. Hivatkozott arra is, hogy a CDSM irányelv 15. cikke mögött meghúzódó jogalkotói cél az volt, hogy a szolgáltatók az Szjt. 82/A., B., C. §-ainak hatálybalépését követően már ne használhassák fel a kiadók által előállított sajtó kiadványok tartalmát ingyenesen olyan szolgáltatásaik üzemeltetésével összefüggésben, mint a keresőmotor keresőmotor. Az alperes honlapjáról származó összefoglaló sehol nem hivatkozik arra, hogy az index időleges volna, az alperes azt hirdeti saját weboldalán, hogy a kereső felület neve kereső indexe weboldalak százmilliárdjait tartalmazza, mérete pedig jóval meghaladja a 100 millió gigabájtot.

[29] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[30] Fenntartotta azt a jogi álláspontját, miszerint a keresési találatok megjelenítése nem minősül nyilvánossághoz közvetítésnek, valamint a szöveg- és adatbányászati kivétel is alkalmazható az indexelési cselekményre. Egyebekben az elsőfokú bíróság jogi érveivel egyetértett.

[31] Hivatkozott arra, hogy a felperes állításával szemben a felperes sajtókiadványából a keresőmotor-ben megjelenített találatok nem csorbítják a felperes gazdasági érdekeit, mivel nem alkalmasak az azokban hivatkozott oldalak tartalmának helyettesítésére. Hangsúlyozta,

hogy a keresőmotor-ben megjelenített találatok nem csorbítják a felperes gazdasági érdekeit, mivel nem alkalmasak az azokban hivatkozott oldalak tartalmának helyettesítésére éppen ellenkezőleg. Ezek a keresőmotor-ben megjelenített keresési találatok biztosítanak a felperesnek jelentős forgalmat, ami számára gazdasági előnyökkel jár. Az index a felperes elképzelésével ellentétben nem egy állandó, teljes tartalmat egy az egyben magába foglaló adattár, kvázi könyv, hanem úgy kell elképzelni mintegy könyvnek a szócikkét, tárgymutatóját, mindössze az elérési utat mutatja meghatározott kifejezésekhez, az index nem tartalmaz teljes cikkeket, weboldalakat.

[32] A fellebbezés nem alapos.

[33] Az ítéltábla a fellebbezést a fellebbezési korlátok keretei között bírálta felül, ilyen korlátoknak minősülnek a fellebbezésben megjelölt jogszabálysértések és a fellebbezés indokai is [a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 371. §].

[34] A felperes arra helyesen hivatkozott, hogy nem a tényállásra, hanem az indokolásra tartozik annak megállapítása, hogy a keresési találatokban megjelenő előnézeti tartalmak nagyon rövid részletek-e vagy sem, azaz megfelelnek-e az Szjt. 82/C. § b) pontban írt jogszabályi kivételnek, amelyre a kiadó szomszédos joga nem terjed ki.

[35] A felperes által csatolt keresési találatok alapján tényként azt lehetett megállapítani, hogy a keresési találatok a felperesi cikkek címein kívül rövid előnézeti tartalmakat is megjelenítettek.

[36] A tényállás pontosítása azonban az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására nem adott alapot. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntésével egyetértett, az elsőfokú ítélet indokolását azonban a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a következők szerint egészíti ki, illetve helyesbíti.

[37] A felperesnek az Szjt. 82/B. § (1) bekezdés a) pontjára alapított megállapítási kérelme a konkrét (történeti tényként és nem jogi minősítéssel meghatározott) alperesi jogsértő magatartást nem tartalmazta. Kérelmének ténybeli alapjaként azt adta elő, hogy az alperes az általa megjelölt időszakon belül a keresőmotor keresések során a felperes jogvédett sajtókiadványaiból összefoglalókat jelenített meg a keresési találatokban. A fellebbezésében is arra hivatkozott, hogy az előnézeti tartalmak a cikkek címén felül a cikkek teljes vagy majdnem teljes leadjét, összefoglalóját, egyedüli lényeges információit tartalmazták. A felperes tényállításainak alátámasztására előterjesztett bizonyítékai (keresési találatok, cikkek) alapján azonban azt lehetett megállapítani, hogy az alperes a kereső találataiban felperesi leadeket és összefoglalókat nem jelentetett meg. A felperesi cikkek kiemelt bevezetőt (lead), illetve a cikk tartalmát összefoglaló részt nem tartalmaztak. A csatolt

keresési találatokban a felperesi cikkek címen kívüli előnézeti tartalmai a cikkből kiragadott szövegrészek (egy-egy mondat, mondattöredék), nem összefoglalók.

[38] Az ítéltábla utal arra is, hogy nem az előnézetben, hanem a felperesi cikkek hiperhivatkozásként kattintható címében szerepelt az egyes cikkek témája, illetve a keresés szempontjából leglényegesebbnek tűnő információja (pl. „Bejelentették a játék címe1 első kiegészítőjét, a játék címe2”; „Már előrendelhetjük a játék címe3. antológiát”; „Íme a játék címe4 játékmenete”). A felperes azonban maga is a hiperhivatkozást, illetve a címet a szomszédos joga alóli kivételnek (Szjt. 82/C. § (1) bekezdés b) pont) tekintette. A háromból két cikkben beágyazott videók (trailer, játékmenetet tartalmazó videó) is láthatóak. Továbbá az előnézetek részben a téma iránt érdeklődő számára lényeges információra utaló töredékeket tartalmaztak (pl. „kapunk egy új karakterosztályt, a...”; „2024 végén...”; de már az...”,). Az elsőfokú bíróság előzőek alapján arra is megalapozottan következtetett, hogy nem a keresési találatban megjelenő cikk címe alatti előnézetben szereplő részlet a felperesi cikkek egyedüli lényeges információja.

[39] Mivel az alperes a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján leadet, összefoglalót a keresési találatokban nem jelentetett meg, és az előnézetek nem a cikk egyedüli lényeges információit tartalmazták, a felperes Szjt. 82/B. § (1) bekezdés a) pontjára alapított keresetének az állítása szerinti ténybeli alapja is hiányzott. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a felperes kereseti kérelme általános megállapításra irányult, általánosságban azonban a bíróság nem tudja elbírálni, hogy az alperes a megjelölt időszak előnézeti gyakorlatával sértette-e a felperes szomszédos jogát, a jogsértés tényének kérdése csak a perben bizonyított, konkrét előnézetek alapján volt megítélhető.

[40] A csatolt előnézetek alapján a másodfokú bíróság egyebekben egyetértett azzal a jogkövetkeztetéssel is, hogy a becsatolt előnézeti tartalmak a cikkekkel összevetve a 82/C. § b) pontja szerinti kivételként, „nagyon rövid részletekként” nem tartoztak a felperes szomszédos jogával védett körbe. Ebben a tekintetben az ítéltábla a következőkre kíván utalni.

[41] Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy az Szjt. 82/B. §-ában biztosított új szomszédos jogi rendelkezéseket a CDSM irányelv alapján és az Alaptörvény 28. cikkére figyelemmel kell értelmeznie. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan állapította meg az 58. preambulum bekezdésre is tekintettel, hogy az értelmezésnél biztosítani kell az érdekegyensúlyt és a rövid részlet nem lehet olyan, ami helyettesíti, feleslegessé teszi a sajtócikk elolvasását, ezzel aláásva a sajtókiadvány kiadójának befektetéseit. A lead, vagy a rövid összefoglaló nagyobb részének megjelenítése a keresési előnézetben akár olyan felhasználásnak is minősülhet, amelyre a kiadó szomszédos joga kiterjed.

[42] Másfelől a CDSM irányelv 57. preambulum bekezdése kifejezetten kiemeli, hogy a sajtókiadványok kiadóinak biztosított jogok nem terjedhetnek ki a sajtókiadványokban

közzétett pusztá tényekre. Az Európai Unió Bírósága (EUB) több ügyben hangsúlyozta, hogy az érintett irányelveket (CDSM irányelv, és az azzal összefüggő 2001/29/EK irányelv) úgy kell értelmezni, hogy az értelmezés egyensúlyt teremtsen a szerzői és szomszédos jogok jogosultjai, másfelől a védelem alatt álló teljesítmények felhasználói és érdekei és alapvető jogai, különösen a Charta 11. cikke által garantált véleménynyilvánítási szabadság és tájékozódási szabadság, valamint közérdek között (Spiegel Online (C-516/17) ügyben 42., Peterson (C-682/18, C-683/18. egyesített ügyek 64.). Az elsőfokú bíróság által hivatkozott érdekegyensúly ezért csak úgy biztosítható, ha a mérlegelés eredménye nem akadályozza az információ szabad áramlását azzal, hogy aránytalanul elnehezíti, hogy a keresési szolgáltatást igénybevevők meggyőződhesse a keresési találat relevanciájáról és az általuk megismerni kívánt hírekhez, tényekhez hozzájussanak. Az alperes arra is helyesen hivatkozott, hogy a keresési előnézetek azt segítik, hogy a felhasználó meggyőződhesse arról, hogy a keresési találatban szereplő webhely tartalma releváns-e számára.

[43] A fellebbezés érvelésével szemben a CDSM irányelv 54., 57. preambulum bekezdései a médiafigyelő, és a híraggregátor szolgáltatásokat nevesíti, nem pedig a keresőszolgáltatásokat. A felperes keresete csak a kereső felület neve keresőszolgáltatását érintette. Nem vonható le ezért olyan következtetés a CDSM irányelvből, de az Szjt.-nek a CDSM irányelvet a magyar jogba átültető rendelkezéseinek indoklásából sem, hogy a jogalkotó díjfizetessé akarta tenni a cikk címét meghaladó keresési előnézeti tartalmat a keresőszolgáltatások találataiban. Az előnézeti tartalom hozzájárulás nélküli megjelenítésének jogszerű lehetőségét az Szjt. is biztosítja az irányelvnek megfelelő „sajtókiadvány nagyon rövid részletei” (Szjt. 82/C. § b) pont második fordulata) szerinti kivételszabállyal. Az ENP (extended news preview, magyarul bővített hír előnézet) szerződések elnevezése, és az arról szóló felperes által hivatkozott alperesi kommunikáció nem minden előnézeti tartalomra, hanem a szomszédos jogi védelem alá eső előnézeti tartalmakra utal. Ezért ezekből nem vonható le olyan következtetés sem, miszerint az alperes is elismerte, hogy csak felhasználási szerződés alapján jeleníthet meg előnézeti tartalmat.

[44] Az Szjt. 82/C. § b) pont második fordulata szerinti kivétel kétségtelen, hogy nagyságrendileg mennyiségi és minőségi korlátot is jelenthet, azonban ebből nem következik sem valamilyen meghatározott karakter vagy arányszám, sem az, hogy a részlet semmilyen lényeges információt nem tartalmazhat. Nem következik az sem, hogy a címet elegendő megjeleníteni, abból ugyanis a felhasználók sokszor nem tudják megállapítani, hogy az általuk keresett információval összefüggő-e a sajtókiadvány tartalma, gyakori továbbá a kattintásvadász cím is.

[45] Az ítéltábla a perben bizonyított előnézeti tartalmak alapján annak tulajdonított jelentőséget, hogy azok a felperes hivatkozásával szemben nem leadek, összefoglalók voltak. Nem tartalmaztak többet, mint részben szomszédos jogi védelem alatt nem álló tényeket, egy-egy mondatot, be nem fejezett mondat részleteket. Egyik előnézet sem tette nyilvánvalóan szükségessé a cikk elolvasását, és nem terjedt túl azon a mértéken, ami az automatizált folyamattal zajló keresés alapján a felhasználó számára a relevancia megítéléséhez szükséges mennyiségnek értékelhető. Egyetértett ezért az ítéltábla azzal a következtetéssel, hogy az alperes perbeli előnézeti tartalmai az Szjt. 82/C. § b) pontja szerinti kivétel körébe estek, következésképpen a felperes Szjt. 82/B. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított szomszédos

jogát nem sértették. Az ítéltábla az értékeléssel összefüggően utal arra is, hogy a perbeli, részben töredékes információkat tartalmazó előnézetek megragadják a figyelmet, forgalmat is generálhatnak. Nem állapítható meg, hogy a sajtókiadó befektetéseit aláásnák, nem sértik ezért a kiadó jogos érdekeit, és nem sérelmesek a védelem alatt álló teljesítmény rendes felhasználására sem.

[46] A felperes az Szjt. 82/B. § (1) bekezdés b) pontjára alapított megállapítási kérelme ténybeli alapjaként azt adta elő, hogy az alperes azzal többszörözte jogosulatlanul a felperes jogvédett sajtókiadványát, hogy a védett tartalmat a felperes hozzájárulása nélkül lemásolta és utána indexelte (indexben eltárolta) annak érdekében, hogy azt a nyilvánosság számára a keresési találatokban hozzáférhetővé tegye.

[47] Nem volt vitás, hogy a feltérképezés során az alperes letölti az adott weboldalt, amely másolásnak, többszörözésnek minősül. Ezt követően az indexelés során azonban az alperes a megállapított tényállás és a rendelkezésre álló adatok alapján nem a letöltött oldalakat tárolja el, hanem az oldalakat automatizált módon elemzi, és az így összegyűjtött adatokat, információkat tárolja el az adatbázisában (index).

[48] Az elemzés eredményeként a szerzői, illetve szomszédos jogi védelem alatt álló műből kiemelt szavak, kifejezések előfordulásáról, illetve a cikkről tárolt információk mint adatok önmagukban nem állnak szerzői vagy szomszédos jogi védelem alatt. A felperes hivatkozásával szemben nem cáfolja ezt az, hogy az alperes nyilatkozata szerint a keresője indexe weboldalak százmilliárdjait tartalmazza, mérete pedig meghaladja a 100 millió gigabájtot. Az alperesi nyilatkozat ugyanis nem arról szól, hogy ilyen számú oldal letöltött másolatát tartalmazza az index.

[49] A másodfokú bíróság egyetértett azzal az elsőfokú bírósági állásponttal, hogy a perbeli indexelés szabad felhasználásnak minősül, azonban az elsőfokú bíróságtól eltérően nem az Szjt. 35. § (6) bekezdése, hanem az Szjt. 35/A. § (1) bekezdése alapján, a szöveg- és adatbányászati kivétel miatt.

[50] Az elsőfokú bíróság következtetésével szemben a letöltés és az adatok, információk tárolása az indexben nem zárta ki a szöveg- és adatbányászati kivételt. Az Szjt. 33/A. § (2) bekezdése alapján szöveg- és adatbányászatnak minősül az olyan automatizált analitikai módszer, amely információk feltárása érdekében digitális formában lévő szövegeket és adatokat elemez. A szomszédos jogi védelem alatt álló cikk szövegéből megszerzett információk, adatok, az elemzés eredményének tárolása nem változtat azon, hogy az alperes feltérképezési, indexelési tevékenysége az Szjt. 33/A. § (2) bekezdése szerinti fogalmi elemeknek megfelel.

[51] Nem volt vitás, hogy az alperes a felperes sajtókiadványaihoz jogszerűen fért hozzá (Szt. 35/A. § (1) bekezdés a) pont), nem került meg a felperes hozzáférést érintő műszaki intézkedéseit. A felperes webhelyéhez rendelt robot kizárási protokoll továbbá az összes keresőrobotnak, így az alperes keresőrobotjának, a programnévnek is lehetővé tette a feltérképezést és indexelést, a felperes az indexelés ellen a jogszabályban előírt formában nem tiltakozott (Szt. 35/A. § (1) bekezdés b) pont). A robot kizárási protokollnak nem a hozzájárulás, hanem elsősorban abból a szempontból van jelentősége, hogy ez – az Szt. 35/A. § (1) bekezdés b) pontjában hivatkozott – géppel olvasható formájú mód, amellyel a jogosult tiltakozhatna a keresőmotorral megvalósított adat és szövegbányászati felhasználás ellen. Mivel a feltérképezéshez szükséges oldal letöltést az alperes nem menti el, ugyanis oldalmásolatot nem őriz, az indexben szereplő adatok, információk pedig nem másolatok, ezért a 35/A. § (1) bekezdés c) pontjában írt jogszabályi feltétel is teljesült.

[52] Mivel az előzőek alapján a jogsértés megállapítása iránti felperesi kereset alaptalan volt, nem volt jelentősége a hozzájárulás formájával (Szt. 45. § (1) bekezdése), a díjazással (Szt. 83. § (2) bekezdés, 16. § (4) bekezdése) és az időleges többszörözési kivétellel (Szt. 35. § (6) bekezdés) összefüggő jogértelmezési kérdéseknek.

[53] Az ítéltábla ezért csupán megjegyzi, hogy az Szt. számos esetben utaló szabállyal írja elő a XI. fejezeten kívül eső valamely szabály alkalmazását, más esetekben a szabályozás logikájából következik az Szt. valamely szerzői jogra vonatkozó szabályának alkalmazása a szomszédos jogi jogviszonyra. A szomszédos jogi hozzájárulás és a felhasználási szerződés két különböző jogintézmény, így a 82/B. § (1) bekezdése szerinti hozzájárulásra az Szt. 45. § (1) bekezdésének formai előírása nem alkalmazandó. Az Szt. 83. § (2) bekezdése kifejezetten utal arra, hogy a 16. § (4) bekezdésének mely részét kell alkalmazni a szomszédos jog jogosultjára, így az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a szomszédos jogi jogosult a díjazásról nemcsak kifejezett nyilatkozattal mondhat le. A feltérképezés, indexelés folyamatában az oldal indexeléshez szükséges letöltése időleges, ennek a letöltésnek önálló gazdasági jelentősége nincs (Szt. 35. § (6) bekezdés).

[54] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[55] A peres feleknek egymással szemben perköltségigényük nem volt, ezért az ítéltábla perköltségről nem döntött.

Budapest, 2024. december 3.

Dr. Istenes Attila s. k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Szabó Csilla s. k.
Emma s. k.
bíró

Egriné dr. Salamon
bíró